

## Arrest

nr. 212 209 van 12 november 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF  
Berckmansstraat 104  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. WALDMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 19 september 2017 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 22 september 2017 asiel aan. Op 22 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 25 juni 2018 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u Tadzjiek van origine. U bent afkomstig uit het dorp Malik Bela, gelegen in het district Behsud in de provincie Nangarhar. U trouwde in 2015 met M. (...), zij verblijft momenteel bij uw moeder in Malik Bela. U bent soenniet.*

*Uw vader werkte reeds voor uw geboorte bij het National Directorate of Security (NDS, inlichtingendienst) in Jalalabad. De laatste tien jaar was hij kolonel en manager van het grensdepartement. Uw vader had enkele neven die opgroeiden in Pakistan. In het begin van 1395 (2016) verhuisden ze naar het dorp Qalai Chamyar in het district Behsud.*

*De neven van uw vader kwamen te weten over zijn werk, en ongeveer zeven tot tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan spraken ze met hem. Ze zeiden hem dat hij moest deelnemen aan de jihad, zijn neven waren immers leden van de taliban. Ze zouden een bom plaatsen in een wagen, welke uw vader moest binnen rijden bij de NDS. Daarnaast vroegen ze hem om informatie te geven over mensen die bij de overheid werken. Uw vader wilde dit niet doen, maar hij zei tegen zijn neven dat hij erover zou nadenken.*

*Drie dagen later ging u naar de bazaar. U had nog maar net uw huis verlaten toen de neven van uw vader buiten stonden en u vroegen om hen te helpen met het bouwen van een afdak aan hun huis. U ging met hen mee. Toen u bij hen aankwam, zag u gele jerrycans met draden. U besloot niets te zeggen en hen enkel te helpen. In de avond zeiden ze dat uw vader ging meewerken met hen, en dat u nu oud genoeg was om ook jihad te voeren. Ze zeiden dat ze u enkele dagen later zouden komen halen.*

*Toen u die avond terug thuis was, vertelde u aan uw moeder wat er was gebeurd. Ze belde uw vader en hij zei om met uw oom langs moederszijde te spreken. U ging met hem mee, en de volgende dag ging u met hem naar Jalalabad, waar uw oom sprak met een smokkelaar. U bleef drie nachten in het huis van de smokkelaar, vooraleer u naar Kabul ging. U bleef één nacht in een hotel in Kabul, voor u uw reis uit Afghanistan aanvatte.*

*U verliet Afghanistan op 13 juni 2016. Na een reis van ongeveer een jaar en drie maanden kwam u aan in België op 19 september 2017. Op 22 september 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, zes foto's over het werk van uw vader, drie certificaten van het werk van uw vader en de enveloppe waarin deze documenten werden opgestuurd, neer.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees bestaat voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er hier geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Allereerst moet worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast door fraude. Zo gebruikt u in België de naam S. A. (...), en verklaarde u dat u niet onder een andere naam gekend bent (CGVS, p. 4). U beweerde tevens dat u geen andere naam heeft gebruikt onderweg naar België (CGVS,*

p. 4). Het CGVS beschikt echter over informatie waaruit blijkt dat u in Bulgarije de naam S. M. (...) gebruikte (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). Hiermee geconfronteerd ontkende u dat u een andere naam gebruikte en zei u dat u overal de naam S. A. (...) had gebruikt (CGVS, p. 4). Tevens blijkt u in Bulgarije een andere geboortedatum te hebben opgegeven, namelijk 18 januari 1998 (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). Daarenboven blijkt u in Frankrijk de naam S. L. M. (...) te hebben gebruikt (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). U verklaarde dat L. M. (...) de naam van uw vader is en dat u onderweg naar hier niet veel dingen wist. U beweerde dat u enkele namen gaf, maar dat u niet wist hoe ze het opschreven (CGVS, p. 4). Dat u eerst ontkent ooit een andere naam te hebben gebruikt en dat u daarna beweerde niet te weten hoe uw naam genoteerd werd, houdt weinig steek. Bovendien gebruikte u ook in Frankrijk een andere geboortedatum, namelijk 1 januari 1993 (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw identiteit tasten bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid aan.

Daarnaast verklaarde u bij aankomst in België dat u 17 jaar oud zou zijn. Een medisch onderzoek op 29 september 2017 toonde echter aan dat u minstens 20,6 jaar oud bent. De kopie van uw taskara die u neerlegde ter ondersteuning van uw leeftijd kan louter uw verklaringen omtrent uw herkomst ondersteunen, welke niet ter discussie staan. Dat u volgens uw taskara de leeftijd van 17 jaar zou hebben, weegt niet op tegen het leeftijdsonderzoek waaraan u werd onderworpen op 15 februari, waaruit bleek dat u minstens 20 jaar oud bent. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier). Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Dit element ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid verder.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht.

Er zijn daarnaast nog andere elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

Zo verklaarde u dat de neven van uw vader, zowel aan u als aan uw vader vroegen om de taliban te vervoegen (CGVS, p. 9-10). U verklaarde dat ze te weten kwamen over het werk van uw vader bij de NDS (CGVS, p. 9), waardoor ze op de hoogte waren dat hij een hoge positie bekleedde binnen de overheid. Het houdt geen steek dat leden van de taliban uw vader openlijk zouden benaderen, gelet op zijn positie van kolonel binnen de NDS, in het bijzonder omdat ze hiervan op de hoogte waren. Men kan er vanuit gaan dat bijgevolg het hele gezin overheidsgezind is. Daarenboven is het weinig waarschijnlijk dat ze, naast het verschaffen van informatie over personen die bij de overheid werken, ook tijdens het eerste gesprek zouden verlangen dat uw vader een aanslag zou plegen binnen zijn eigen eenheid (CGVS, p. 14). De kans dat uw vader zijn neven zou aangeven, is gelet op zijn positie binnen de NDS immers erg groot. Deze elementen wijzen erop dat het weinig plausibel is dat de neven van uw vader hem op deze directe manier zouden benaderen, gelet op het potentiële risico dat dit voor hen inhoudt. Deze elementen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Omwille van deze redenen is het eveneens onwaarschijnlijk dat de neven van uw vader u rechtstreeks zouden benaderen, of dat ze u zouden meenemen naar hun huis waar u de bommen kon zien liggen in de tuin (CGVS, p. 10).

Net omdat uw vader kolonel is bij de NDS, is het eveneens weinig waarschijnlijk dat de neven van uw vader u zouden meenemen naar hun huis waar nog andere leden van de taliban aanwezig waren en waar u bommen kon zien (CGVS, p. 16). Op dat moment kon er nog getwijfeld worden aan uw loyaliteit voor de taliban, aangezien uw vader op dat moment nog niets voor hen had gedaan. Ze hadden u op dat moment ook nog niet gevraagd om hen te vervoegen. Bovendien stelden ze zich erg kwetsbaar op door u mee te nemen naar hun huis. U kon de exacte locatie en de identiteit van andere leden van de taliban immers doorgeven aan uw vader. Dat de taliban zulke risico's zou nemen om u te rekruteren, houdt geen steek. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast.

Vervolgens verklaarde u dat uw vader elke dag naar huis kwam (CGVS, p. 12). Ondanks uw verklaring dat uw vader niet wilde meewerken met zijn neven, heeft dit klaarblijkelijk geen verdere impact gehad op het leven van uw vader (CGVS, p. 14-15). Uw vader werkt volgens uw verklaringen nog steeds bij de NDS en gaat het goed met hem (CGVS, p. 9, 11). U zei niet te spreken met uw vader over problemen die er zouden zijn geweest na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 9, 16). Nochtans zou de taliban u enkele dagen later komen ophalen, wat uw familie in serieuze problemen zou kunnen brengen omdat u niet

aanwezig was. Bovendien zou dit kunnen leiden tot represailles tegen uw vader in het bijzonder, maar ook tegen de rest van uw familie. Deze problemen raken bijgevolg aan de kern van uw asielrelaas, waardoor kan verwacht worden dat u informatie zou inwinnen over het vervolg hiervan. Bovendien was u in de mogelijkheid om u hierover te informeren, aangezien u nog steeds met uw familie in contact bent en het goed zou gaan met hen (CGVS, p. 8-9). Zo bent u er wel van op de hoogte dat uw vader slechts één of twee keer per maand naar huis kwam na de problemen (CGVS, p. 12), en dat hij omwille van de problemen bodyguards heeft om hem te beschermen (CGVS, p. 18). Dat u bovendien niet op de hoogte bent van de problemen die uw familie mogelijks heeft gekend na uw vertrek, terwijl u wel de mogelijkheid had om hierover informeren, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer.

U legde tevens twee foto's neer waarop uw vader te zien is met de bodyguards die hem na zijn problemen vergezelden. Deze gingen echter niet met hem mee als hij naar huis kwam (CGVS, p. 13), waardoor de neven van uw vader zeker in de mogelijkheid verkeerden om uw vader te overtuigen. Bovendien kan niet uit de foto's worden afgeleid dat deze drie mannen effectief de bodyguards van uw vader zijn, noch dat ze hem pas beschermden nadat de problemen zouden hebben plaatsgevonden. Gelet op de functie die uw vader bekleedde is het mogelijk dat hij eerder al bodyguards ter beschikking had. Deze foto's kunnen immers op eender welk moment genomen zijn. Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vluchtmotieven ernstig aan. Het houdt echter geen steek dat uw vader geen veiligheidsmaatregelen zou treffen, zoals de bodyguards die hij reeds ter beschikking had, wanneer hij naar huis kwam. Het loutere feit dat niemand op de hoogte was van zijn komst, kan niet beschouwd worden als een voldoende veiligheidsmaatregel. Dat uw vader daarenboven zijn gezin zou achterlaten in het dorp, zonder andere beschermingsmaatregelen, is weinig plausibel, aangezien de neven van uw vader op de hoogte waren van de woonplaats van uw familie en hen bijgevolg zouden kunnen bedreigen. De functie van uw vader binnen de NDS zou hem moeten toelaten om de nodige maatregelen te kunnen nemen om de veiligheid van de rest van uw gezin te garanderen. Dat er geen veiligheidsmaatregelen werden getroffen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts had u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat u zou gedood worden indien u de taliban niet zou vervoegen (zie vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS rept u hier geen woord over. Gevraagd of de neven van uw vader zeiden wat er zou gebeuren indien u zich niet zou aansluiten, verklaarde u dat ze u niet naar huis zouden laten gaan en zouden meenemen (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u de vraag wat er zou gebeuren indien u zou weigeren u niet werd gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 17). In uw verklaringen bij DVZ staat echter letterlijk "Toen zeiden ze dat ik mij bij hen moest aansluiten en anders zouden ze mij doden" (zie vragenlijst CGVS, p. 3). U werd op het CGVS eveneens gevraagd of ze zeiden wat er zou gebeuren indien u zich niet aansloot. U slaagde er bijgevolg niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder naar beneden haalt.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en dus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegde veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van de taskara die u neerlegde ondersteunt louter uw verklaringen over de identiteit en herkomst van uw vader. Dat wordt niet betwist.

De certificaten van het werk van uw vader en de vier overige foto's ondersteunen enkel uw verklaringen over het werk van uw vader, wat niet ter discussie staat.

De enveloppe tenslotte toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan, wat niet in twijfel getrokken wordt.

Volledigheidshalve moet hier worden opgemerkt dat het werk van uw vader voor de overheid niet volstaat om in uw hoofd een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Immers, uit de ongeloofwaardigheid van uw problemen volgt dat u jarenlang tot aan uw vertrek uit Afghanistan probleemloos in Behsud, Nangarhar gewoond hebt. Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat u, omwille van het werk van uw vader, een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of dat er, omwille van het werk van uw vader, zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

*Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

*UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Behsud te worden beoordeeld.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende*

dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met beryumbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Behsud met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Behsud actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Behsud aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Behsud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5,

§ 4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid”, van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

*“1. Omtrent de identiteit van verzoeker.*

*Verwerende partij verklaart dat verzoeker op weg naar België verschillende namen en gebrootedata gebruikte, in Bulgarije en Frankrijk.*

*Ten eerste, omtrent de verschillende namen valt het op dat steeds op elkaar lijkende namen naar voor komen. De opgegeven namen in verschillende landen hebben dezelfde klanken.*

*Verzoeker verklaart inderdaad steeds dezelfde namen te hebben gegeven maar dit in het bijzijn van verschillende tolken met verschillende afkomsten, die de namen bijgevolg op een verschillende manier begrepen.*

*Er dient eveneens te worden benadrukt dat verzoeker in de verschillende landen steeds coherent probeerde te blijven in verband met zijn naam. Het gebeurde dat hij ook de naam van zijn vader opgaf omdat dit hem werd gevraagd, zonder echter te weten hoe zijn naam paste in het Westers systeem van voornaam en achternaam.*

*Dit kwam aan bod tijdens het verhoor (p.4, verhoorverslag)*

*Eventuele incoherenties die hieruit voortvloeien kunnen echter niet kwalijk worden genomen aan verzoeker.*

*Ten tweede dient men op te merken dat verwerende partij het argument van de fraude haalt op basis van een leeftijdstest.*

*Men herinnert de tegenpartij eraan dat de betrouwbaarheid van de leeftijdstests zeer relatief blijft.*

*Verzoeker is hier niet in beroep tegen gegaan omdat hij niet beschikte over originele documenten ondanks zijn pogingen (zie p. 5 verhoorverslag).*

*In deze zaak had verzoeker steeds verklaard minderjarig te zijn, in de verschillende landen. Hij kende echter zijn geboortedatum niet en er werd dus telkens een datum opgeschreven zonder medeweten van verzoeker. Dit is de reden waarom de geboortedata niet overeenkomen.*

*Verwerende partij had echter wel rekening moeten houden met de neergelede taskara en zich niet simpelweg verschuilen achter algemene informatie die de corruptie in Afghanistan vermeldt, zonder enige verdere analyse te vergen.*

*Verwerende partij verklaart foutief te maken te hebben met fraude, terwijl verzoeker over sommige informatie simpelweg niet beschikt door onwetendheid. Hij is echter wel van goede wil en heeft steeds willen meewerken met tegenpartij om alle nodige vragen te beantwoorden. Men ziet dus niet in waarom hij over zijn naam of leeftijd zou liegen.*

*2. Omtrent het initiatief van de Taliban*

*De neven van van de vader van verzoeker maken deel uit van de Taliban.*

*Wanneer zij kwamen te weten dat de vader van verzoeker een hooggeplaatste functie bekleedde binnen de NDS, namen zij het initiatief hem te benaderen en hem te vragen om deel te nemen aan de jihad.*

*Verwerende partij vindt dit initiatief onwaarschijnlijk gezien de functie van de vader van verzoeker en het risico voor de neven om te worden aangegeven.*

*Echter verwerende partij begaat hier een beoordelingsfout.*

*Men heeft het over een initiatief van de neven van de vader van verzoeker. Dit betekent dat het familieleden zijn van de vader van verzoeker en niet zomaar klassieke Talibanleden.*

*De neven in kwestie konden logischerwijze verwachten van hun eigen neef dat hij hen niet meteen zou gaan aangeven, gezien hun familieband. Ook kan het zijn dat de dialoog tussen de neven en de vader verschillend liep als die van een doorsnee situatie waarbij Talibanleden mensen bedreigen, gezien opnieuw die familieband aanwezig was. In die context kan worden verklaard waarom de Taliban meteen voorstelden aan de vader van verzoeker om deel te nemen aan de jihad en een aanslag te plegen. Zij kenden de vader van verzoeker al.*

*In deze familiale context is de hooggeplaatste functie van de vader van verzoeker dus weinig relevant. Het is ook begrijpelijk dat de neven van de vader met meer gemak de verzoeker zouden benaderen en deze meteen zouden meenemen naar hun huis, opnieuw gezien de familieband.*

*De neven hadden de indruk minder risico te lopen om aangegeven te worden (ook al kon de verzoeker de andere Talibanleden zien en de bommen, aanwezig in het huis waar hij werd meegenomen) gezien zij familie waren van de vader van verzoeker.*

*Verwerende partij beoordeeld echter deze situatie zoals elke andere klassieke situatie van bedreiging van Talibanleden en vergeet rekening te houden met de specifieke context in casu.*

### *3. Omtrent de gebeurtenissen na het vertrek van verzoeker*

*Verwerende partij neemt verzoeker kwalijk onvoldoende informatie te geven over wat er na zijn vertrek gebeurde met zijn familie.*

*Verzoeker kon gelukkig nog contact houden met zijn vader na zijn vertrek. Maar de risico's en het gevaar voortvloeiend uit zijn probleem waren zaken waarover er telefonisch niet werd gesproken.*

*Wanneer verzoeker telefonisch contact had met zijn gezin wou deze laatste het niet hebben over de negatieve zaken om verzoeker geen angst en stress bij te brengen.*

*Na de negatieve beslissing van tegenpartij informeerde verzoeker specifiek bij zijn familie en drong aan om meer te weten. Hij hoorde dat een week na zijn vertrek de Taliban in het ouderlijke huis waren geweest en zijn moeder hadden bedreigd. Dit gebeurde nog een drietal keer.*

### *4. Omtrent de genomen veiligheidsmaatregelen*

*Volgens verwerende partij nam de vader van verzoeker, hoewel hij een belangrijke functie bekleedde binnen het NDS, onvoldoende veiligheidsmaatregelen.*

*Het is echter volledig onduidelijk wat de vader van verzoeker concreet kon doen. Hij kon zijn eigen neven niet aangeven omdat ze van de familie waren. Indien hij dit toch van plan was geweest, zouden de Afghaanse politiediensten hem niet hebben geholpen gezien hun bekende en aanhoudende passiviteit of onbekwaamheid om tegen de Taliban op te komen.*

*De vader van verzoeker kon zijn werk niet verlaten wegens de nood aan zijn salaris voor zijn gezin.*

*Het is dus niet duidelijk welke veiligheidsmaatregelen hij diende te nemen, dankzij zijn functie, om hemzelf en zijn gezin te beschermen.*

*Het valt immers wel op dat tegenpartij vergeet rekening te houden met het feit dat de vader van verzoeker deze laatste meteen in veiligheid wou brengen en beschermen door aan zijn moeder te vragen om contact op te nemen met de oom, om uiteindelijk het land te verlaten.*

### *5. Wat betreft het voordeel van de twijfel*

*Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt.*

*Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen « sous réserve de l'application éventuelle d'une clause d'exclusion, la question à trancher au stade de l'examen de l'éligibilité au statut de réfugié se résume en définitive à savoir si le demandeur a ou non des raisons de craindre d'être persécuté du fait de l'un des motifs visés par la Convention de Genève ; que si l'examen de crédibilité auquel il est habituellement procédé constitue, en règle, une étape nécessaire pour répondre à cette question, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même ; que dans le cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou sur la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance nonobstant ce doute, par les éléments de la causes qui sont, par ailleurs tenus pour certains. »*

*(vrije vertaling : « onder voorbehoud van de eventuele toepassing van een uitsluitingsclausule, kan de vraag die moet beslecht worden in het stadium van het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het statuut van de vluchteling definitief samengevat worden als te weten of de verzoeker al dan niet redenen heeft om te vrezen vervolgd te worden omwille van een van de motieven die geviseerd worden door de Conventie van Genève ; dat indien het onderzoek naar de geloofwaardigheid waartoe gewoonlijk wordt overgegaan, in de regel, een fase betreft noodzakelijk om op deze vraag te antwoorden, men moet vermijden dat deze fase de vraag zelf verbergt ; dat in het geval waarin een twijfel bestaat omtrent de*



werkelijkheid van bepaalde feiten of omtrent de oprechtheid van de verzoeker, het uiten van deze twijfel er niet van ontheft zich in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden die ondanks deze twijfel, voldoende kan aangetoond worden door elementen in de zaak die wel als zeker zijn weerhouden. » (zie met name VBCV dd. 16 november 2009, RVV n° 22.144 dd. 28 januari 2009 en RVV n° 16.891 dd. 2 oktober 2008).

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoekster te rechtvaardigen.

Inderdaad, « Il est possible qu'après que le demandeur se sera sincèrement efforcé d'établir l'exactitude des faits qu'il rapporte, certaines de ses affirmations ne soient pas prouvées à l'évidence... un réfugié peut difficilement "prouver" tous les éléments de son cas et si c'était là une condition absolue, la plupart des réfugiés ne seraient pas reconnus comme tels. Il est donc souvent nécessaire de donner au demandeur le bénéfice du doute. ».

(vrije vertaling : « Het is mogelijk dat nadat een verzoeker zich echt heeft ingespannen om de feiten die hij aanbrengt te bewijzen, bepaalde van zijn verklaringen toch niet eenvoudig aangetoond worden ... een vluchteling kan moeilijk alle elementen van zijn zaak « bewijzen » en indien dit een absolute voorwaarde zou geweest zijn, dan hadden de meeste vluchtelingen nooit erkend geweest. Het is dus vaak noodzakelijk aan de verzoeker het voordeel van de twijfel te geven. ») (Punt 203 van de UNHCR gids).

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming : « Si l'établissement des faits et l'examen de crédibilité constitue une étape nécessaire à l'examen du besoin de protection, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même. Si un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus établis pour certains »

(vrije vertaling : « Indien de vaststelling van de feiten en het onderzoek naar de geloofwaardigheid een noodzakelijke fase zijn in het onderzoek naar de nood voor bescherming, moet men vermijden dat deze fase de vraag zelf verbergt. Indien een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of de oprechtheid van de verzoeker, ontheft het uiten van deze twijfel er niet van in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden, dewelke voldoende kan vastgesteld worden, ondanks deze twijfel, door elementen van de zaak die overigens, voor zeker worden gehouden. » (RVV, n°891 dd. 2 oktober 2008).

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekers (zie titel van voorbeeld: RVV, n° 28 972 dd. 23 juni 2009; RVV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RVV n° 27.489 dd. 19 mei 2009. Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag).

## 6. Conclusie

In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

De beslissing van de tegenpartij steunt op geen enkel stevig en onbetwistbaar argument zoals hierboven duidelijk werd gemaakt.

De beslissing houdt geen rekening met de geloofwaardige verklaringen van verzoeker, of oordeelt ten onrechte dat deze als ongeloofwaardig beschouwd dienen te worden.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de tegenpartij schendt dus ook de op haar rustende motivatieplicht overeenkomstig artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991."

## 2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 3 oktober 2018 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij samen met het EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan. Security Situation*" van mei 2018, p. 1-24 en 111-118, en de "*Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis*" van EASO van juni 2018, p. 71-77 en 87.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

### 2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.3.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4<sup>o</sup>, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/5, § 4, en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht.

2.3.3.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van *"het algemeen beginsel van voorzichtigheid"* en *"het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur"* moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijke beginselen bekend zijn en dat verzoeker nalaat hierbij verdere toelichting te geven zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.3.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient ten slotte te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

### 2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *"afdoende"* wijze. Het begrip *"afdoende"* impliceert

dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij de vervolgingsfeiten die hij inroept niet aannemelijk heeft gemaakt, nu (i) zijn algemene geloofwaardigheid werd aangetast door fraude over zijn naam en geboortedatum, (ii) het geen steek houdt dat leden van de taliban zijn vader openlijk zouden benaderen, (iii) het weinig waarschijnlijk is dat de neven van zijn vader hem zouden meenemen naar hun huis waar nog andere leden van de taliban aanwezig waren en waar hij bommen kon zien, (iv) hij niet op de hoogte is van de problemen die zijn familie mogelijks heeft gekend na zijn vertrek, (v) er geen veiligheidsmaatregelen werden getroffen, (vi) hij op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) tegenstrijdige verklaringen aflegde, (vii) de door hem neergelegde documenten aan de voorgaande vaststellingen niets veranderen en (viii) het werk van zijn vader voor de overheid niet volstaat om in zijn hoofdte een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken, en omdat (B) er actueel voor burgers in Behsud geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet is.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

### 2.3.5. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij in Afghanistan het slachtoffer was van een poging tot rekrutering door de taliban en dat zijn vader werkte bij het "National Directorate of Security" (NDS).

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door fraude over zijn naam en zijn geboortedatum. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

*"Zo gebruikt u in België de naam S. A. (...), en verklaarde u dat u niet onder een andere naam gekend bent (CGVS, p. 4). U beweerde tevens dat u geen andere naam heeft gebruikt onderweg naar België (CGVS, p. 4). Het CGVS beschikt echter over informatie waaruit blijkt dat u in Bulgarije de naam S. M. (...) gebruikte (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). Hiermee geconfronteerd ontkende u dat u een andere naam gebruikte en zei u dat u overal de naam S. A. (...) had gebruikt (CGVS, p. 4). Tevens blijkt u in Bulgarije een andere geboortedatum te hebben opgegeven, namelijk 18 januari 1998 (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). Daarenboven blijkt u in Frankrijk de naam S. L. M. (...) te hebben gebruikt (zie administratief dossier in verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). U verklaarde dat L. M. (...) de naam van uw vader is en dat u onderweg naar hier niet veel dingen wist. U beweerde dat u enkele namen gaf, maar dat u niet wist hoe ze het opschreven (CGVS, p. 4). Dat u eerst ontkent ooit een andere naam te hebben gebruikt en dat u daarna beweerde niet te weten hoe uw naam genoteerd werd, houdt weinig steek. Bovendien gebruikte u ook in Frankrijk een andere geboortedatum, namelijk 1 januari 1993 (zie administratief dossier in*

*verband reglementering EU 604/2013 - Dublin). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw identiteit tasten bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid aan.*

*Daarnaast verklaarde u bij aankomst in België dat u 17 jaar oud zou zijn. Een medisch onderzoek op 29 september 2017 toonde echter aan dat u minstens 20,6 jaar oud bent. De kopie van uw taskara die u neerlegde ter ondersteuning van uw leeftijd kan louter uw verklaringen omtrent uw herkomst ondersteunen, welke niet ter discussie staan. Dat u volgens uw taskara de leeftijd van 17 jaar zou hebben, weegt niet op tegen het leeftijdsonderzoek waaraan u werd onderworpen op 15 februari, waaruit bleek dat u minstens 20 jaar oud bent. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier). Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Dit element ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid verder.”*

Waar verzoeker stelt dat hij steeds dezelfde namen heeft opgegeven, maar in het bijzijn van verschillende tolken met verschillende afkomsten die de namen op een verschillende manier begrepen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Aan deze bewering wordt door de Raad geen geloof gehecht, temeer daar verzoeker tevens drie verschillende geboortedata heeft opgegeven. Voorts blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker verklaarde dat hij in Frankrijk, nadat hij zijn naam zei, ook werd gevraagd naar de naam van zijn vader (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 15 mei 2018, p. 4). Verzoeker toont evenwel allerminst aan dat de Franse asielinstanties hem hierop verkeerdelijk registreerden onder de naam van zijn vader. Gelet op verzoekers verschillende verklaringen over zijn geboortedata hecht de Raad geen geloof aan verzoekers verklaringen over de verschillende namen waaronder hij in de verschillende landen waar hij een asielaanvraag heeft ingediend geregistreerd staat.

In zoverre verzoeker de betrouwbaarheid van de leeftijdstests tracht onderuit te halen, wordt er op gewezen dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Er blijkt evenwel niet dat verzoeker deze beroepsmogelijkheid heeft benut. Waar verzoeker nog verklaart dat hij zijn geboortedatum niet kende en dat er telkens zonder zijn medeweten een geboortedatum werd opgeschreven, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Voorts blijkt uit de voorgaande motieven dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met de door verzoeker neergelegde taskara, doch heeft geoordeeld dat dit document niet opweegt tegen het medisch leeftijdsonderzoek dat verzoeker ondergaan heeft. Verzoeker houdt dan ook niet dienstig voor dat de commissaris-generaal zich simpelweg, zonder enige verdere analyse, verschuilt achter algemene informatie die de corruptie in Afghanistan vermeldt.

Aldus slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier, pertinent en terecht zijn, te weerleggen of te ontcrachten. De voorgaande vaststellingen brengen zijn algemene geloofwaardigheid in het gedrang. Daarbij komt dat er nog andere elementen zijn in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

Zo wijst de commissaris-generaal in de eerste plaats terecht op het volgende:

*“Zo verklaarde u dat de neven van uw vader, zowel aan u als aan uw vader vroegen om de taliban te vervoegen (CGVS, p. 9-10). U verklaarde dat ze te weten kwamen over het werk van uw vader bij de NDS (CGVS, p. 9), waardoor ze op de hoogte waren dat hij een hoge positie bekleedde binnen de overheid. Het houdt geen steek dat leden van de taliban uw vader openlijk zouden benaderen, gelet op zijn positie van kolonel binnen de NDS, in het bijzonder omdat ze hiervan op de hoogte waren. Men kan er vanuit gaan dat bijgevolg het hele gezin overheidsgezind is. Daarenboven is het weinig waarschijnlijk dat ze, naast het verschaffen van informatie over personen die bij de overheid werken, ook tijdens het eerste gesprek zouden verlangen dat uw vader een aanslag zou plegen binnen zijn eigen eenheid (CGVS, p. 14). De kans dat uw vader zijn neven zou aangeven, is gelet op zijn positie binnen de NDS immers erg groot. Deze elementen wijzen erop dat het weinig plausibel is dat de neven van uw vader hem op deze directe manier zouden benaderen, gelet op het potentiële risico dat dit voor hen inhoudt. Deze elementen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Omwille van deze redenen is het eveneens onwaarschijnlijk dat de neven van uw vader u rechtstreeks zouden benaderen, of dat ze u zouden meenemen naar hun huis waar u de bommen kon zien liggen in de tuin (CGVS, p. 10).*

*Net omdat uw vader kolonel is bij de NDS, is het eveneens weinig waarschijnlijk dat de neven van uw vader u zouden meenemen naar hun huis waar nog andere leden van de taliban aanwezig waren en waar u bommen kon zien (CGVS, p. 16). Op dat moment kon er nog getwijfeld worden aan uw loyaliteit voor de taliban, aangezien uw vader op dat moment nog niets voor hen had gedaan. Ze hadden u op dat moment ook nog niet gevraagd om hen te vervoegeen. Bovendien stelden ze zich erg kwetsbaar op door u mee te nemen naar hun huis. U kon de exacte locatie en de identiteit van andere leden van de taliban immers doorgeven aan uw vader. Dat de taliban zulke risico's zou nemen om u te rekruteren, houdt geen steek. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast."*

Verzoeker betoogt dat de neven van zijn vader, gezien hun familieband, logischerwijze konden verwachten dat zijn vader hen niet meteen zou aangeven en dat de dialoog tussen zijn vader en de neven van zijn vader om dezelfde reden anders verliep dan die in een doorsnee situatie waarbij talibanleden mensen bedreigen, zodat het in deze context kan worden verklaard waarom de taliban meteen voorstelde aan zijn vader om deel te nemen aan de jihad en om een aanslag te plegen en waarom ze verzoeker meteen meenamen naar hun huis. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, is de hoge functie van zijn vader bij het NDS wel degelijk relevant. Zelfs nu de talibanleden een familiale band hadden met verzoekers vader, kan van hen worden verwacht dat zij meer voorzichtigheid aan de dag zouden leggen bij het benaderen van verzoeker en zijn vader, net omdat zij op de hoogte waren van de functie van verzoekers vader. Deze functie verhoogt immers de kans aanzienlijk dat verzoekers vader zijn neven, ondanks zijn familiale banden met hen, toch zou aangeven wanneer zij hem vragen om een aanslag te plegen. Dat verzoeker verklaart dat deze neven desalniettemin een dergelijk risico hebben genomen en zich daarenboven erg kwetsbaar zouden hebben opgesteld door hem mee te nemen naar hun huis waar hij andere talibanleden en bommen kon zien, tast dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aan.

Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vader elke dag naar huis kwam (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 15 mei 2018, p. 12), dat de omstandigheid dat zijn vader niet wilde meewerken met zijn neven klaarblijkelijk geen verdere impact heeft gehad op zijn leven (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 15 mei 2018, p. 14-15) en dat zijn vader nog steeds bij het NDS werkt en dat het goed met hem gaat (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 15 mei 2018, p. 9 en 11). Voorts verklaarde verzoeker niet te spreken met zijn vader over problemen die er zouden zijn geweest na zijn vertrek uit Afghanistan (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 15 mei 2018, p. 9 en 16). Nochtans zou de taliban verzoeker enkele dagen later komen ophalen en zou verzoekers afwezigheid zijn familie, en in het bijzonder zijn vader, in serieuze problemen kunnen brengen. Aangezien deze problemen raken aan de kern van zijn asielrelaas, kan van verzoeker worden verwacht dat hij informatie zou inwinnen over het vervolg hiervan, temeer nu hij in de mogelijkheid was om zich hierover te informeren. Hij verklaart immers nog steeds in contact te staan met zijn familie en dat het goed zou gaan met hen (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 15 mei 2018, p. 8 en 9). Dat verzoeker niet op de hoogte was van de problemen die zijn familie mogelijks heeft gekend na zijn vertrek, terwijl hij wel de mogelijkheid had om zich hierover te informeren, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen eens te meer. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen evenwel op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging. Verzoekers betoogt dat zijn gezin het met hem niet wilde hebben over de negatieve zaken om hem geen angst en stress bij te brengen, kan niet worden aangenomen. Verzoeker verklaart immers thans zelf in het verzoekschrift dat hij inmiddels, na enig aandringen, hoorde dat zijn moeder na zijn vertrek een viertal keer werd bedreigd door de taliban. Er wordt dan ook niet ingezien waarom verzoeker deze informatie, die overigens niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs, niet eerder had kunnen bekomen.

De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn vluchtmotieven wordt verder aangetast door de vaststelling dat er sinds de problemen waarmee hij en zijn vader – en bij uitbreiding zijn familie – kampten, geen veiligheidsmaatregelen werden getroffen. In de bestreden beslissing wordt deze vaststelling als volgt toegelicht:

*"U legde tevens twee foto's neer waarop uw vader te zien is met de bodyguards die hem na zijn problemen vergezelden. Deze gingen echter niet met hem mee als hij naar huis kwam (CGVS, p. 13), waardoor de neven van uw vader zeker in de mogelijkheid verkeerden om uw vader te overtuigen. Bovendien kan niet uit de foto's worden afgeleid dat deze drie mannen effectief de bodyguards van uw vader zijn, noch dat ze hem pas beschermden nadat de problemen zouden hebben plaatsgevonden. Gelet op de functie die uw vader bekleedde is het mogelijk dat hij eerder al bodyguards ter beschikking had. Deze foto's kunnen*

*immers op eender welk moment genomen zijn. Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vluchtmotieven ernstig aan. Het houdt echter geen steek dat uw vader geen veiligheidsmaatregelen zou treffen, zoals de bodyguards die hij reeds ter beschikking had, wanneer hij naar huis kwam. Het loutere feit dat niemand op de hoogte was van zijn komst, kan niet beschouwd worden als een voldoende veiligheidsmaatregel. Dat uw vader daarenboven zijn gezin zou achterlaten in het dorp, zonder andere beschermingsmaatregelen, is weinig plausibel, aangezien de neven van uw vader op de hoogte waren van de woonplaats van uw familie en hen bijgevolg zouden kunnen bedreigen. De functie van uw vader binnen de NDS zou hem moeten toelaten om de nodige maatregelen te kunnen nemen om de veiligheid van de rest van uw gezin te garanderen. Dat er geen veiligheidsmaatregelen werden getroffen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen."*

Verzoeker betoogt dat het onduidelijk is wat zijn vader concreet kon doen, doch hij laat na de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. In de bestreden beslissing wordt nochtans gesuggereerd dat zijn vader bijvoorbeeld ook een beroep had kunnen doen op de bodyguards die hij eerder al ter beschikking had. Ook de Raad is van oordeel dat de functie van verzoekers vader binnen het NDS hem zou moeten toelaten om de nodige maatregelen te kunnen nemen om de veiligheid van de rest van zijn gezin te garanderen en dat de vaststelling dat er, behoudens verzoekers vertrek uit Afghanistan, geen veiligheidsmaatregelen werden getroffen, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker het volgende in de bestreden beslissing opgenomen motief volledig ongemoeid laat:

*"Voorts had u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat u zou gedood worden indien u de taliban niet zou vervoegen (zie vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS rept u hier geen woord over. Gevraagd of de neven van uw vader zeiden wat er zou gebeuren indien u zich niet zou aansluiten, verklaarde u dat ze u niet naar huis zouden laten gaan en zouden meenemen (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u de vraag wat er zou gebeuren indien u zou weigeren u niet werd gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 17). In uw verklaringen bij DVZ staat echter letterlijk "Toen zeiden ze dat ik mij bij hen moest aansluiten en anders zouden ze mij doden" (zie vragenlijst CGVS, p. 3). U werd op het CGVS eveneens gevraagd of ze zeiden wat er zou gebeuren indien u zich niet aansloot. U slaagde er bijgevolg niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder naar beneden haalt."*

Dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Omwille van de voorgaande redenen hecht ook de Raad geen geloof aan de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 13, map met 'documenten') en die hiervoor nog niet werden besproken kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert hierover terecht als volgt:

*"De kopie van de taskara die u neerlegde ondersteunt louter uw verklaringen over de identiteit en herkomst van uw vader. Dat wordt niet betwist.*

*De certificaten van het werk van uw vader en de vier overige foto's ondersteunen enkel uw verklaringen over het werk van uw vader, wat niet ter discussie staat.*

*De enveloppe tenslotte toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan, wat niet in twijfel getrokken wordt."*

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft het werk van verzoekers vader bij het NDS, wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat dit niet volstaat om in verzoekers hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Ook de Raad is van oordeel dat uit de ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen volgt dat verzoeker jarenlang tot aan zijn vertrek uit Afghanistan probleemloos in het district Behsud in de provincie Nangarhar heeft gewoond, zodat er geen enkele aanwijzing is dat verzoeker, omwille van het werk van zijn vader, een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of dat er, omwille van het werk van zijn vader, zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De Raad merkt verder op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 2.3.6. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakt immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in Behsud actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

*“Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

*UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig*



geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Behsud te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met bembommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor . De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Niettegenstaande er zich in de het district Behsud met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Behsud actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Behsud aldus geen reëel risico op

*ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”*

Deze informatie wordt genoegzaam bevestigd in het door verwerende partij bij aanvullende nota van 10 september 2018 aangebrachte EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Security Situation” van mei 2018 en de “Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis” van EASO van juni 2018 (zie: rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Door te wijzen op informatie van UNHCR die betrekking heeft op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven te weerleggen of te ontcrachten. Ook de informatie uit een rapport van Landinfo van oktober 2016 over de districten Surkhrod en Behsud doet de analyse over de veiligheidssituatie die de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heeft gemaakt niet teniet. Ook uit deze informatie blijkt immers dat het geweld in de districten Surkhrod en Behsud voornamelijk gericht is tegen overheidspersoneel en dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden, wat in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk wordt erkend. In de bestreden beslissing wordt er evenwel tevens op gewezen dat het district Behsud ook een toevluchtsoord blijkt te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten en dat, niettegenstaande er zich in de het district Behsud met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, er geen gewag gemaakt kan worden van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Dit wordt door de door verzoeker aangehaalde informatie niet onderuit gehaald.

Aldus toont verzoeker niet aan dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier en deze bijgebracht bij aanvullende nota niet correct of niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal eruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Bijgevolg wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in het district Behsud door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming

zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.11. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN